

også i andre tilfælde må producentens anerkendelse af gælden være tilstrækkeligt til at afbryde den 10-årige forældelsesfrist. Det kan jo ikke være meningen, at skadelidte og producenten tvinges til at føre retssag, når de er enige, og der ikke er nogen tvist. Der er jo heller ikke noget til hinder for, at de i forbindelse med anerkendelsen aftaler at forlænge forældelsesfristen. Justitsministeriet har derfor udført afbrydelsesreglen også for 10-årsfristen som en henvisning til 1908-lovens § 2, 2. pkt., der ved siden af sagsanlæg også tillægger anerkendelse af gælden afbrydende virkning på forældelsen.

Til kapitel 4

Kapitlet indeholder reglerne om mellemhandlerens hæftelsesansvar for produktskade. Kapitlet har én paragraf.

Til § 11

Bestemmelsen indebærer, at der påhviler mellemhandleren et objektivt hæftelsesansvar umiddelbart over for skadelidte og senere mellemhandlere i omsætningskæden. Spørgsmålet om mellemhandleransvaret er særligt omtalt i de almindelige bemærkninger nr. 3.4.

Om begrebet mellemhandler, se bemærkningerne til § 4, stk. 3-5.

Der har fra flere sider været rejst ønske om, at den foreslåede produktansvarslov udtrykkeligt regulerer mellemhandlerens ansvar. Baggrunden herfor er navnlig, at direktivets og dermed lovforslagets beskrivelse af, hvem der anses som producent og dermed ansvarlig for produktskader efter de foreslåede regler i en række tilfælde vil medføre, at skadelidte skal sagsøge en udenlandsk producent, hvilket kan medføre forsinkelse og øgede omkostninger.

En regulering af mellemhandleres ansvar for produktskade i produktansvarsloven må også anses hensigtsmæssigt ud fra et retsteknisk synspunkt. Ellers ville det være vanskeligt at forudsige, hvordan domstolene vil overføre gældende praksis om mellemhandlerens ansvar for produktskade, når der indføres udtrykkelige detaljerede lovregler om produktansvar på objektivt grundlag.

Det foreslås på den baggrund, at mellemhandleren umiddelbart over for skadelidte og over for senere mellemhandlere objektivt skal hæfte for det ansvar, der påhviler producenten.

Den, der har importeret et produkt til EF, ifalder således ikke et hæftelsesansvar efter § 11. Derimod er importøren efter § 6 selvstændigt objektivt ansvarlig for skaden som producent.

Skadelidte kan vælge, hvilket led i omsætningskæden, han vil rette kravet mod. Kravet kan også rettes mod flere led samtidig, f.eks. detailledet, den danske importør og selvfølgelig producenten efter § 4. Herved forbedres skadelidtes mulighed for faktisk at opnå erstatning i anledning af produktskaden. Hvis sagen resulterer i, at flere er ansvarlige, jf. § 6, eller hæfter for skaden, jf. § 11, er disse solidarisk ansvarlige i forhold til skadelidte, jf. § 12, stk. 1.

Efter forslaget indestår mellemhandleren for producenten eller tidligere omsætningsleds ansvar for skade forvoldt af et produkt, som mellemhandleren har bragt i omsætning. Mellemhandlerens ansvar er således afhængig af, om en tilsvarende sag mod f.eks. producenten må antages at kunne føre til domfældelse af denne. Det er derimod ikke en betingelse for, at ansvaret kan gøres gældende mod mellemhandleren, at producentens eller en tidligere mellemhandlers ansvar er fastslået ved f.eks. dom eller forlig.

Mellemhandleren indestår ikke kun for producentens objektive ansvar efter reglerne i lovens kapitel 2. Lovforslaget tilsigter også at lade mellemhandleren hæfte for producentens og tidligere mellemhandleres produktansvar efter almindelige erstatningsregler. Efter lovforslagets § 14 begrænser den foreslåede lov ikke skadelidtes adgang til at kræve erstatning efter almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt, og mellemhandleren vil således f.eks. hæfte for producentens ansvar for culpøse skadegørende handlinger, der medfører tingskade på under 4.000 kr. tillige for producentens ansvar efter dansk rets almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt.

Mellemhandleren hæfter også for det ansvar, som måtte påhvile tidligere omsætningsled efter almindelige erstatningsregler. Efter retspraksis er (den tidligere) mellemhandler selvstændigt ansvarlig for produktskade, hvis han som sælger har givet en garanti, eller hvis produktet er blevet defekt ved mellemhandlerens eller hans folks fejl eller forsømmelse. Efter retspraksis antages der at foreligge fejl eller forsømmelse, hvis mellemhandleren har tilsidesat sin undersøgelsespligt eller på anden måde handlet culpøst f.eks. ved at have opbevaret produktet forkert, givet køber en forkert vejledning, udleveret et forkert produkt eller lignende. Det antages, at mellemhandleren ifalder ansvar efter en streng culpanorm. Hvis mellemhandleren er erhvervs mæssig forhandler af varer af den pågældende art, vil f.eks. tilsidesættelse af undersøgelsespligten, fejl opbevaring eller fejludlevering normalt blive bedømt som en ansvarspådragende fejl. Hvis en mellemhandler herefter må antages at være selvstændigt ansvarlig for en produktskade,